

Willem van de Ree - De Koerier - zij die vielen voor het verzet - die we niet vergeten mogen

Die wij niet vergeten mogen

HENDRICUS BAARS

geb. 23 April 1920, wpl. Nieuw-Beijerland
12 Mei 1940 in Den Helder als matroos gesneuveld

ADRIANUS DOOLAARD

geb. 10 Dec. 1909, wpl. Zuid-Beijerland
12 Mei 1940 te St.-Oedenrode als militair gesneuveld

CORNELIS VAN 't HOF

geb. 7 Dec. 1908, wpl. Heinenoord
12 Mei 1940 te St.-Oedenrode als militair gesneuveld

JACOB MALGROM

geb. 23 Sept. 1917, wpl. Numansdorp
13 Mei 1940 te Mill als militair gesneuveld

WILLEM VRIJLANDT

geb. 17 Dec. 1909, wpl. Oud-Beijerland
13 Mei 1940 te Rhenen als militair gesneuveld

HENDRIKS DIRKSE

geb. 10 Mei 1897, wpl. Mijnsheerenland
14 Mei 1940 als militair omgekomen

NELIS VISSER

geb. 4 Sept. 1909, wpl. 's-Gravendeel
als 1e Luitenant gesneuveld te Duinkerken

BASTIAAN A. BARENDRECHT

geb. 28 Sept. 1919, wpl. Westmaas

JORIS DE HEUS

geb. 2 Nov. 1888, wpl. Westmaas

PIETER W. KRUIHOF

geb. 26 Nov. 1911, wpl. Westmaas

ARIE VAN STEENSEL

geb. 6 Sept. 1915, wpl. Westmaas

ARIE VAN DER STEL

geb. 18 April 1881, wpl. Westmaas
19 Sept. 1941 te Rotterdam gefusilleerd wegens
hulp aan Eng. vliegers

DINGENUS SANDERSE

geb. 11 Oct. 1921, wpl. Strijen

ADRIANUS C. SWENNE

geb. 30 Dec. 1917, wpl. Strijen
als „linie ganger” gegrepen en 7 Jan. 1945
gefusilleerd te Rotterdam

WILLEM VAN DER REE

geb. 26 Oct. 1928, wpl. Klaaswaal
15 Febr. 1945 bij razzia te Klaaswaal doodgeschoten

PIETER J. POT

geb. 1 Aug. 1896, wpl. Klaaswaal
8 Maart 1945 te Amersfoort gefusilleerd als
repressaille wegens de aanslag op Rauter

NIKOLAAS BOUT

geb. 14 Nov. 1915, wpl. Westmaas

ANTON DE HAAS (P. Goedhart)

geb. 25 Febr. 1918, wpl. Haarlem
3 April 1945 te Rotterdam doodgeschoten als
repressaille op de berechting van een politie-
inspecteur. Nico was bij de N.B.S. sectie-
commandant van Mijnsheerenland en Pieter
instructeur

JOHANNES M. VAN AKEN

geb. 17 Aug. 1924, wpl. Blaakschedijk
4 Mei 1945 gevallen door terreur te Mijnsheerenland

JACOB VAN ETTE

geb. 8 Febr. 1913, wpl. Heinenoord
4 Mei 1945 gevallen door terreur te Mijnsheerenland (N.B.S.'er)

LEENDERT VAN DER STELT

geb. 1920 (?), wpl. Westmaas
4 Mei 1945 doodgeschoten bij huiszoeking

JACOB VAN BREDA

geb. 29 Jan. 1925, wpl. Amsterdam/'s-Gravendeel
6 Mei 1945 te Mijnsheerenland door terreur
doodgeschoten (N.B.S.'er)

CATHARINA TRAAS-de Jager

geb. 25 Jan. 1887, wpl. Nieuw-Beijerland
7 Mei 1945 gevallen door terreur

EGBERT J. FOKKEMA

geb. 5 Dec. 1917, wpl. Goudswaard
overleden in concentratiekamp (?)
(Dienaar des Woords)

Het is aan weinig mensen gegeven een blijvende plaats in te nemen in de gedachten van hun volk. Van slechts enkelen die uitblonden blijft de naam levend; de meesten van ons zijn voorbestemd om roemloos en naamloos te sterven. Maar zij die vielen door de hand van de vijand mogen niet vergeten worden!

Daarom betreuren wij het dat nog niet alle namen bekend zijn van hen die in de Hoeksche Waard gesneuveld zijn, hetzij inwoner of vreemdeling, hetzij Nederlander of bondgenoot. Helaas ook kennen wij nog allen niet die, in de Hoeksche Waard woonachtig, in vreemde grond begraven liggen. Straks echter zullen alle namen vermeld staan op het monument, waarmee wij onze gevallen eren, op het gedenkteken van hun laatste strijd, dat straks het houten kruis onder Heinenoord vervangen zal.

Maar ook nu reeds is de lijst der gedoden een beeld van het sombere spoor dat ons volk door de jaren 1940—1945 trekken moest. Zij tekent in zijn namen de lijdensweg van ons volk, die wij niet lijdelijk zijn gegaan, maar die wij strijdend ons hebben gebaand tot de herwonnen vrede. Het zijn de offers, die in vijf dagen van oorlog en in vijf jaren van vrijheids-

verraad, van een bloedige tyrannie, van Duitse onmenselijkheid. Maar tegelijk zijn het de sterke bewijzen van heldhaftige verdediging, van verbeterd verzet, van ongetemde vrijheidsdrang.

Hierin staan bij elkander mannen en vrouwen, soldaten en burgers, boerenzoons en arbeidersjongens, stellingen en plattelanders, onderduikers en vrijgestelden; niet overmatig velen, gelukkig, op dit eiland — maar teveel nog. En achter hen zien wij de stromen tranen en bloed, de eindeloze rijen vermoorden en verhongerden

En dit samen dood-zijn is een zwijgend getuigenis van de eenheid-in-de-verscheidenheid van ons volk als het gaat om zijn bestaan en zijn goed. Hun eeuwig-stille monden vragen om de innige saamhorigheid van het Nederlandse volk: Weest eensgezind en één als wij! Hen vergeten betekent voorbijgaan aan dit getuigenis en die roep. Hun namen gedenken brengt ons tot bewustzijn van onze volksverbondenheid, welke geen vreemde rassenleer ons aanprijzen kan, maar in 't gezicht van hun dood wordt beleefd.

Daarom mogen zij door ons nooit vergeten worden. Zij hebben met hun bloed de bodem bereid, waaruit